

Dosarul nr. 1-205/2024
1-24050856-48-1-10052024

SENTINȚĂ
în numele Legii

08 octombrie 2024
Judecătoria Strășeni (sediul central)
Președinte de ședință,
Judecătorul
Grefier
Cu participarea
Procurorului
Avocatului

mun. Strășeni

Sergiu Osoianu

Corina Botnari

Cezar Țaca

Ion Proca

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptat prin încheierea judecătorească din 30 septembrie 2024, cauza penală de învinuirea lui,-

Maritsasko Artur, a.n.*****, IDNP ***** ,
originar din or. ***** , ***** domiciliat temporar în
***** , str. *****căsătorit, 4 copii minori la
întreținere, studii medii, neangajat oficial în câmpul
muncii, fără grad de dezabilitate, anterior ne judecat,
cetățean al Ucrainei, -

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal,-

a c o n s t a t a t :

Maritsasko Artur, la 2 februarie 2024, aproximativ la ora 20:30, conducând automobilul de model ***** cu n/î *****pe traseul M-5, Chișinău-Bălți, în apropiere de unitatea militară din s. Negrești r-1 Strășeni, a fost stopat de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Cozma Sergiu și Carauș Ivan, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) din Codul penal, au statut de persoane publice.

Ulterior, fiind constatat de către colaboratorii de poliție că șoferul exploata vehiculul fără a deține permis de conducere, poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto și fără a achita vinieta, și astfel urmează să fie întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în baza art. 229 alin. (3), 232 alin. (1) și 287/3 alin. (1) din Codul contravențional, Maritsasko Artur, acționând cu intenție directă, în vederea evitării tragerii lui la răspundere contravențională, având scopul să-i determine pe angajații INSP al IGP al MAI, Cozma Sergiu și Carauș Ivan să nu-și îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, le-a promis și le-a oferit lor mijloace bănești ce nu se cuvin în mărime de 1000 lei.

În continuare, în pofida faptului că Maritsasko Artur a fost preîntâmpinat de către colaboratorii de poliție, de răspundere penală pentru corupere activă, acesta, în vederea realizării intenției sale criminale până la capăt, urmărind același scop infracțional, s-a apropiat de

automobilul de serviciu de model „****”, ***** și a plasat în portbagajul acestuia o bancnotă cu nominalul de 1000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Maritsasko Artur a comis infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal și anume, coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În ședința preliminară, **Maritsasko Artur** fiind asistat de apărătorul său Ion Proca au înaintat instanței cerere prin care și-a recunoscut total și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Maritsasko Artur fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că la data de 02.02.2024 a fost stopat de echipajul de poliție și au solicitat ca acesta să prezinte actele la control și permisul de conducere, care el nu îl avea. Nu avea nici vinieta. Colaboratorii de poliție i-au comunicat că în acest caz o să-i ducă mașina la parcare specială, iar dat fiind faptul că în automobil se aflau 4 copii minori, era noapte afară, el a propus mită colaboratorilor de poliție în sumă de 1000 lei .

A comunicat că îi pare rău de cele comise și a solicitat pedeapsă sub formă de amendă.

Analizând declarațiile lui **Maritsasko Artur**, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția lui **Maritsasko Artur** în săvârșirea faptei imputate și-a găsit confirmare în ședința de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către însăși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către acesta, după cum urmează:

- Declarațiile **martorului Cozma Serghei** a declarat că la 02.02.2024, la orele 19:00 a intrat în serviciu de patrulare conform graficului pe întreg teritoriul mun. Strășeni, cu automobilul de serviciu de model ***** împreună cu colegul agent-șef de patrulare, Carauș Ivan, până la 03.02.2024, la ora 07:00 au finisat serviciul conform graficului. La 02.02.2024, aproximativ la orele 20:30, patrulând traseul M-5, în perimetrul r. Strășeni, mai concret în preajma unității militare din s. Negrești, au stopat automobilul de model ***** cu n/i***** deoarece verificând în baza de date, automobilul nu deținea vinieta. Stopând automobilul, au stabilit că unitatea de transport era condusă de cetățeanul de origine ucraineană Maritsasko Artur, care fiind verificat, s-a constatat că exploata vehiculul fără a deține poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, nu deținea permis de conducere asupra sa, nu deținea actul ce atestă achitarea vinietai. Maritsasko Artur deținea asupra sa doar pașaportul cetățeanului străin de origine Ucraina. În moment ce ia comunicat ce încălcări a comis, conducătorul auto, Maritsasko Artur, a propus „să se înțeleagă”. Înțelegând că conducătorul auto are alte intenții, au pornit video înregistrarea de la telefonul mobil personal. Atunci conducătorul auto tot repeta în limba rusă ca să se înțeleagă. Maritsasko Artur a comunicat că dispune de doar 1000 lei pentru a nu fi documentat contravențional. Cozma Serghei i-a comunicat că ceea ce propune poate duce la un alt tip de răspundere, de răspundere penală. Ulterior, a mers împreună cu conducătorul auto Maritsasko Artur în spatele automobilului de serviciu, unde în portbagaj dispune de calculator, printer pentru a întocmi procesul-verbal cu privire la încălcările constatate. Cozma Serghei a

început să întocmească procesul-verbal, tapând la calculator în compartimentul portbagajului. În acest moment, Maritsasko Artur s-a apropiat de portbagaj mai aproape și a lăsat în portbagajul automobilului de serviciu o bancnotă cu nominalul de 1000 lei. Mai mult, a strecurat acea bancnotă. Bancnota era împăturită, însă după culoare a sesizat că este cu nominalul de 1000 lei. Cozma Serghei a încuiat portbagajul și a făcut solicitarea 112 pentru a fi documentat cazul privind oferirea de mită. S-a prezentat grupa operativă, în cadrul cercetării la fața locului a portbagajului automobilului de serviciu a fost ridicată o bancnotă cu nominalul de 1000 lei. În privința lui Maritsasko Artur a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza prevederilor art.229 alin.(3), 232 alin.(1) și 287/3 alin.(1) din Codul contravențional, iar automobilul a fost predat persoanei pe nume Fylyppov Mamlyuk, care a fost solicitat de către Maritsasko Artur ca să-i fie predat automobilul pentru a fi condus mai departe. (f.d.38-39);

- Declarațiile **martorului Carauș Ivan**, care a depus declarații similare cu cele comunicate de martorul Cozma Serghei. (f.d.41-42);

- La 7 februarie 2024 de la Cozma Serghei a fost ridicat purtătorul de informații de tip CD ce conține înregistrare video. (f.d.45-46);

- În urma examinării înregistrărilor video sus-menționate s-a constatat o discuție între un bărbat care reieșind din materialele cauzei penale se presupune a fi cetățeanul de origine ucraineană Maritsasko Artur și 2 colaboratori ai Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, care se presupun a fi Cozma Serghei și Carauș Ivan. Convorbirea între persoanele nominalizate este în limba rusă. în cadrul discuției colaboratorii de poliție îi comunică lui Maritsasko Artur despre faptul că numitul urmează să fie atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravențiilor prevăzute de articolele 229 alin.(3), 232 alin.(1) și 287/3 alin.(1) din Codul contravențional. Șoferul Maritsasko Artur comunică polițiștilor despre faptul că cu 2 luni în urmă a decedat tatăl lui, este cu soția și copiii și indirect încearcă să determine polițiștii să fie iertat pentru contravențiile comise. Colaboratorii de poliție Cozma Serghei și Cărăuș Ivan îi explică lui Maritsasko Artur despre procedura de documentare a acestui gen de contravenții și consecințele juridice. Ulterior, Maritsasko Artur comunică polițiștilor că dispune doar de 1000 lei, în sens că transmite polițiștilor 1000 de lei și merge mai departe fără a fi documentat pentru contravențiile comise. Polițiștii au respins propunerea lui Maritsasko Artur și i-au comunicat că ceea ce face el este deja infracțiune. (f.d.47-56);

- La 02.02.2024 în cadrul cercetării la fața locului din automobilul de serviciu al INSP de model Skoda rapid cu ***** a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul 1000 lei cu seria și numărul ***** (f.d.5-11);

- În conformitate cu concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr.44 din 04.03.2024 conform căruia, bancnota cu nominalul de 1000 lei cu seria și numărul 1.0007 *****, care a fost ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului la 02.02.2024, din automobilul de serviciu al poliției de model***** *****corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. (f.d.70-73).

În baza probelor cauzei, instanța de judecată consideră stabilită pe deplin vina lui **Maritsasko Artur** în comiterea infracțiunii încriminate, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod Penal, coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată ca și nici o persoană să nu fie supusă în mod

arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art.325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărâște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și

verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Astfel, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Potrivit art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La caz, norma art. 325 alin. (1) Cod penal sancționează fapta de oferire și dare, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acord, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Obiectul juridic al infracțiunii de corupere activă îl reprezintă relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

Conform art. 2 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcție publică reprezintă un ansamblu de atribuții și obligații stabilite în temeiul legii în scopul realizării prerogativelor de putere publică, iar funcționarul public este persoana fizică numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică.

Potrivit art. 2 din legea RM nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin funcționar public cu statut special se înțelege persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare; prin noțiunea de funcție publică cu statut special – ansamblu de atribuții și responsabilități ale funcționarului public cu statut special stabilite în vederea realizării competențelor specifice entității din care face parte.

Potrivit art. 385 alin. (1) și (2) CC agentul constator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. Este desemnat ca agent constator funcționarul din autoritățile indicate la art.400- 423/10, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției și/sau de sancționare.

Potrivit art. 400 alin. (2) CC sunt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni în limitele competenței funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției și sunt împuterniciți cu asemenea atribuții conform fișei postului. Nomenclatorul funcțiilor și al competențelor de examinare a cauzelor contravenționale și de aplicare a sancțiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.

Potrivit prevederilor art. 123 alin. (1) Cod penal, prin persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

Aliniatul (2), aceluiași articol prevede că, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Potrivit prevederilor art. 31 alin.(3) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul este funcționar public cu statut special.

În sensul prevederilor enunțate, angajații serviciului de patrulare al Inspectoratului Național de Poliție al Inspectoratului General de Poliție, fiind funcționari publici cu statut special, întrunesc condițiile persoanelor publice, aflate în exercițiul funcției.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin. Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului.

De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către persoana care corupe. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară.

În speță, *latura obiectivă* s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Maritsasko Artur, manifestate prin oferirea, personal, angajaților serviciului de patrulare al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție, de mijloace bănești în sumă de 1000 lei, ce nu li se cuvin, pentru ca ultimii, contrar obligațiilor și atribuțiilor ce le revin în calitate de ofițeri de patrulare, să nu documenteze cazul, conform legislației în vigoare și anume, să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, adică făptuitorul își dă seama și oferă bunuri unui funcționar, pentru ca ultimul să acționeze într-un mod anumit în favoarea sa, contrar atribuțiilor legale.

Infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) este o infracțiune formală, care se consideră

consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a recompensei ilicite.

Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani. În speță, **Maritsasko Artur** la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 32 ani.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunilor comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Ținând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 6) Cod de Procedură Penală, este obligată să soluționeze, existența circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului.

Pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal al Republicii Moldova.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată instanța ține cont și de personalitatea lui **Maritsasko Artur**, care are patru copii minori la întreținere, nu este angajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu art. 76, alin. (1) lit. a) Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a lui **Maritsasko Artur** instanța de judecată a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de judecată circumstanțe agravantă în acțiunile lui **Maritsasko Artur**, nu a stabilit.

Cu referire la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, instanța de judecată reține că infracțiunea săvârșită de **Maritsasko Artur** face parte, potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, din categoria infracțiunilor ușoare și pentru săvârșirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei față de **Maritsasko Artur** instanța de judecată luând în vedere personalitatea acestuia se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de el a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Potrivit prevederilor art. 80/1 din Codul Penal este indicat că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului.

În conformitate cu art.364/1 Cod Penal, stipulează că până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

În cadrul ședinței preliminare sau până la începerea cercetării judecătorești, instanța îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, apoi acordă cuvântul procurorului, părții vătămate și celorlalte părți asupra cererii formulate.

Instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

În caz de admitere a cererii, președintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă și întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanța procedează la dezbateri judiciare. Dezbaterile judiciare se compun din discursurile procurorului, apărătorului și inculpatului, care pot lua încă o dată cuvântul în formă de replică. Dacă în ședință participă partea vătămată, partea civilă și partea civilmente responsabilă, cuvânt în dezbateri li se oferă și acestora.

În caz de admitere a cererii privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, sentința se adoptă în condițiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol.

În caz de soluționare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispozițiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător. Partea introductivă a sentinței conține, pe lângă datele expuse la art.393, mențiunea despre judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbuirea, ce ar genera altă răzbanare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancțiunii normei penale speciale imperative, incriminate lui **Maritsasko Artur**, dar și ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului, care a comis infracțiunea ușoară, instanța consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă, ar justifica scopul legii penale în acest caz, fiind una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delictelor.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

În acest caz: banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului; documentele care constituie corpurile delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Potrivit prevederilor art. 158 alin.(1) din Codul de procedură penală, corpurile delictelor sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

În acest caz, se reține că, potrivit conținutului procesului-verbal de cercetare a obiectului și ordonanței din 23.02.2024, a fost recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de corp delict CD-ul ce conține fișierul video cu denumirea „video – 8aa9flc10de124d085fca3bb03464ea6-V” cu capacitatea de 27,5 MB. (f.d.46, 47-56, 57-58).

Totodată, potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 44 din 04.03.2024 (f.d.70-73) a fost supusă examinării tehnice 1 (una) bancnotă cu nominalul de 1000 (una mie) lei MDL cu seria și numărul:: ***** , care a fost ridicată la data de 02.02.2024 în cadrul cercetării la fața locului din portbagajul automobilului de serviciu al poliției ***** prin care s-a constatat că aceasta – corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice.

Potrivit ordonanței din 04.03.2024 a fost recunoscută și anexată la materialele cauzei în calitate de corp delict bancnota cu nominalul de 1000 (una mie) lei MD cu nr. ***** și seria ***** , ridicată în cadrul cercetării la fața locului la 02.02.2024 din automobilul de serviciu al poliției, aceasta fiind transmisă, prin ordonanța din 04.03.2024, Serviciului Fiscal de Stat, pentru organizarea păstrării temporare a acesteia, până la adoptarea unei decizii definitive de către instanța de judecată sau procuror. (f.d.75-76, 77-78).

Potrivit ar. 106 alin. 1)) și (2) lit. b) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Procurorul a solicitat încasarea din contul lui Maritsasko Artur cheltuielilelor suportate pentru efectuarea Raportului de constatare tehnico-științifică.

Potrivit art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Aliniatul (2) pct.5 din Codul de procedură penală reiterează că, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 229 alin. (1) din Codul de procedură penală, Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de

condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Instanța stabilește că, la materialele cauzei penale este anexat Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 44 din 04.03.2024 (f.d.70-73), prin care s-a concluzionat că 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 1000 lei cu seria și*****este autentică.

Instanța menționează că, partea acuzării nu a prezentat nici o dovadă în susținerea pretenției cu privire la cheltuielile suportate pe marginea efectuării raportului de constatare, în acest sens nefiind anexate la materialele cauzei dovezi. Din aceste motive, instanța ajunge la concluzia de a respinge solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de constatare din 04.03.2024.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele cauzei penale, argumentele pronunțate în ședința de judecată de participanți, elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile art. 80/1 din Codul Penal, art. art. 364¹, 384-385, 389, 392-397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

c o n d a m n ă :

Se recunoaște vinovat **Maritsasko Artur** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod Penal, și potrivit acestei Legi în colaborare cu prevederile art. 64 din Codul Penal, i se aplică o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii),00 lei, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii, adică ca funcționar public, pe un termen de 5 (cinci) ani.

Se explică lui **Maritsasko Artur** că în conformitate cu prevederile art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se explică lui **Maritsasko Artur** că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Pașaportul cetățeanului Ucraina cu seria/nr. *****, eliberat pe numele cetățeanului Maritsasko Artur *****ridicat la 31.07.2024 în baza deciziei consemnului la frontieră cu nr. ***** – de restituit proprietarului după ce sentința va deveni definitivă și irevocabilă.

Se dispune confiscarea specială a mijloacelor bănești în sumă totală de 1000 (una mie),00 lei și anume: o bancnotă cu nominalul de 1000 (una mie),00 lei cu seria și numărul *****, recunoscută în calitate de corp delict prin Ordonanța din 04.03.2024, transmisă spre păstrare temporară la Serviciul Fiscal de Stat prin actul *****din 12.03.2024.

Corpurile delictive: mijloace materiale de probă – CD-ul ce conține fișierul video cu denumirea „video – 8aa9flc10de124d085fca3bb03464ea6-V” cu capacitatea de 27,5 MB – de a păstra în continuare la materialele cauzei.

Se respinge solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor suportate pentru

efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 44 din 04.03.2024, ca fiind neîntemeiată.

Se aplică față de **Maritsasko Artur**, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentință v-a deveni definitivă, apoi a o revoca.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central.

**Președintele ședinței
Judecătorul**

Sergiu Osoianu